

A megtámadott határozat elsődleges célja a terrorizmus elleni küzdelemről szóló 2001. évi 1373. sz. ENSZ biztonsági tanácsi határozat végrehajtása. Ezzel szemben a 443/92 rendelet célja, hogy pénzügyi és műszaki, valamint gazdasági együttműködés útján segítséget nyújtson az érintett országok fejlődéséhez. E jogalapot teremtő aktus arra vonatkozóan biztosít végrehajtási hatáskört a Bizottság számára, hogy gondoskodjon a pénzügyi és műszaki segítségnyújtás, valamint a gazdasági együttműködés irányításáról. Az olyan intézkedés, amely arra irányul, hogy segítséget nyújtson a Fülöp-szigeteki kormány részére határai biztonságának a terrorizmus elleni küzdelem érdekében történő növeléséhez, túllépi e jogalapot teremtő aktusban rögzített végrehajtási hatáskört, és ezért jogellenes.

A megtámadott határozatot nem tették közzé a Hivatalos Lapban. Az Európai Parlament csak 2005. szeptember 9-én értesült a teljes szövegről.

(¹) HL L 52., 1992.02.27., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 11. fejezet, 18. kötet, 146. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen 2005. november 17-én benyújtott kereset

(C-404/05. sz. ügy)

(2006/C 10/30)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselik: Enrico Traversa és Gerald Braun, kézbesítési cím: Luxemburg) 2005. november 17-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság, mivel megköveteli, hogy a biogazdálkodás terén tevékenykedő, más tagállamban letelepedett és elismert magán ellenőrző szervezeteknek Németországban székhellyel vagy más állandó infrastruktúrával kell rendelkezniük ahhoz, hogy ott tevékenységüket folytathassák, megszegi az EK 49. cikkből eredő kötelezettségeit.
- 2) kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A német hatóságok megkövetelték minden, más tagállamban letelepedett és elismert, a biogazdálkodás terén tevékenykedő ellenőrző szervezettől, hogy Németországban is tartson fenn telephelyet vagy kirendeltséget ahhoz, hogy ott is tevékenykedhessen. Ez a követelmény ellentétes a szolgáltatás szabadságával, mivel lehetlenné teszi a szolgáltatásnyújtást Németországban a más tagállamokban letelepedett vállalkozások számára.

Az EK 49. cikk szerinti szolgáltatásnyújtás szabadsága alatt ugyanis az egy tagállamból kiinduló egyes szolgáltatási tevékenységek más tagállamban történő, állandó telephely fenntartására irányuló kötelezettség nélküli akadálytalan nyújtására irányuló jogot értjük. A szolgáltatásnyújtás szabadságának biztosítása – a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint – nemcsak az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés megszüntetését követeli meg, hanem minden olyan korlátozás eltörlését is, amely alkalmas a más tagállamban letelepedett és ott jogszerűen hasonló szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató tevékenységének megtiltására, akadályozására vagy kevésbé vonzóvá tételére. Az EK 49. cikkel ezért ellentétes az olyan nemzeti szabályozás vagy közigazgatási gyakorlat, amely a szolgáltatásnyújtónak a szolgáltatásnyújtás szabadságának tényleges igénybevételére vonatkozó lehetőségét objektív igazoló okok nélkül korlátozza.

A szövetségi kormány által felhozott okok – az ellenőrző szervezetek által állítólagosan gyakorolt közhatalom és a közérdek – nem alkalmasak a szolgáltatásnyújtás szabadsága ilyen korlátozásának igazolására. A közhatalom gyakorlására való hivatkozás – mint a szolgáltatásnyújtás szabadsága jelen korlátozásának igazolása – csak akkor lenne jogszerű és elfogadható, ha olyan tevékenységről lenne szó, amely a közhatalom gyakorlásában való közvetlen és különleges részvételt jelent. Noha a szövetségi tartományok az ellenőrző szervezeteket hatósági feladatokkal is megbízták, és azoknak lehetőségük van a rendeletben előírt szankciók kényszerrel való végrehajtására is, ez a tény közösségi jogi szempontból lényegtelen és nem változtat semmit azon, hogy az ellenőrző szervezet közösségi jog által szabályozott tevékenységét minden, más tagállamban ezen a jogi alapon elismert ellenőrző szervezet gyakorolhatja Németországban a szolgáltatásnyújtás szabadságának keretein belül.

A közérdeket nem veszélyezteti, ha valamely ellenőrző szervezetnek nincs kirendeltsége Németországban, mivel a közösségi jog által meghatározott kritériumok szerinti hatóság ellenőrzést elvégzik az elismerő állam hatóságai az adott ellenőrző szervezet engedélyezése és ellenőrzése során. A jelen esetben ehhez még közösségi koordinációs és harmonizációs szabályok is kapcsolódnak, amelyek biztosítják, hogy azt az érdek, amelyre a szövetségi kormányzat hivatkozik, más tagállamokban is ugyanazon standardok szerint érvényesüljön.